Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea după Paşti, a orbului din naştere

Poposesc cuvânt în cartea Mea cea de azi şi-Mi învăţ poporul, mereu, mereu îl învăţ pe el, căci cine este ucenic învaţă mereu şi vesteşte mereu lucrarea Învăţătorului său.

Sunt Domnul Iisus Hristos Învăţătorul. Ca râul vine din cer cuvântul Meu peste pământ. Cine voieşte să ia învăţătură din cer găseşte cuvântul Meu cu care stau în mijlocul neamului român în adunare de ucenici, căci aşa am lucrat în toate vremile învăţătura Mea peste pământ. E multă învăţătură pe pământ peste oameni, dar nu de la Dumnezeu este ea. Învăţătura cea de la Mine este sfântă, dar oamenilor nu le place să fie sfinţi şi nu trag la Mine ca să înveţe. Eu însă nu sfârşesc râul Meu de cuvânt, că lumea ştie că Eu Mă fac cuvânt pe pământ, iar cei ce caută după Mine trebuie să aibă ce lua, căci fără de sfârşit este învăţătura Mea peste om.

Te învăţ din cer, o, poporul Meu, ca să Mă găsească la tine cei ce Mă caută pe masa ta. E lumea cuprinsă de duhul învăţăturii cea de la om, iar omul nu este curat nici la inimă, nici la faptă, şi nici învăţătura lui nu este altfel. Iau oamenii unii de la alţii şi n-au putere bună în ei şi între ei, iar duhul cel rău îşi găseşte statul lui în oameni şi umblă după vânat, umblă cu faţa ascunsă şi îi încântă spre el pe oameni, iar Domnului Îi trebuie ucenici ca să Şi-i apropie pe cei credincioşi cu inima şi să-i înveţe pe ei fapta credinţei, că nu mai este pe pământ cale cu Dumnezeu pe ea ca să vadă oamenii şi să meargă pe ea, căci stăpânitorul acestui veac nu mai tace şi îşi seamănă peste tot duhul său, şi plâng sfinţii cu Mine şi aşteaptă să tacă vrăjmaşii lui Dumnezeu şi ai lor şi să vină Domnul lor pe pământ şi să facă pace şi iubire între om şi Dumnezeu.

Am vindecat pe orbul cel din naştere orb acum două mii de ani, dar învăţătorii cei de peste oameni s-au întărit cu împotrivirea şi n-au putut îndura să se facă mici sub minunea aceasta şi să înveţe ei de la Dumnezeu, ba, din contra, s-au împotrivit pe faţă. Am presărat în zilele acelea din timp în timp faţă în faţă cu ei multe semne mari, pe care nu le-au mai auzit ei până atunci, dar teama să nu rămână ei mai mici ca Dumnezeu i-a hrănit pe ei cu duhul împotrivirii, şi nici pe alţii nu-i lăsau să tragă spre Mine şi să-şi cureţe viaţa de minciună şi de păcat.

O, poporul Meu, mersul Meu cu cuvântul pe pământ e dureros. E omul îndărătnic şi dornic de mărire şi e bolnav de acest dor, şi aceasta este duh potrivnic omului, duh de diavol. O, dacă diavolul îşi face loc cu omul şi în om îşi face ca să facă din om păpuşa lui, Eu, Domnul, să nu intru în om şi să-l fac pe el casă a Mea?

O, fii ai oamenilor, întrebaţi-vă cu cine semănaţi prin toate ale voastre lucrări, căci diavolul se ascunde sub faţă bună, căci îl învaţă pe om aceasta, dar Eu, Domnul, nu Mă ascund, şi ies la iveală cu faţa Mea din om. Vine Domnul pe pământ cuvânt, vine să-i cheme pe oameni la şcoala de învăţat cuvânt din cer şi fapte cereşti între ei pe pământ. Duhul Meu suflă peste voi cuvântul cel de sus, pe care nu-l găsiţi pe pământ. Voiesc să vă vindec de întunericul învăţăturii cea de la om, căci omul nu este Dumnezeu, fiindcă nu ia de la Dumnezeu ca să aibă şi ca să facă şi ca să împartă, ci din sine învaţă, fiindcă omul este îngâmfat, săracul, şi nu-şi mai poate vindeca duhul decât atunci când el vede că nu mai poate ca el, şi atunci s-ar da bătut, dar trebuie şi pentru aceasta învăţătură bună, căci dacă omul nu-şi adună păreri de rău pentru faptele lui rele şi pentru îndărătnicia duhului lui cel orb de Dumnezeu, zadarnic s-o da el şi bătut, căci nu oricum rodeşte salvare aplecarea omului, şi numai Duhul lui Dumnezeu când poate pătrunde în om, numai El poate să facă loc cald pentru El în om şi să-l învieze pe om, scăpându-l de deşertăciunea de pe pământ şi din om.

Numai Eu, Domnul, numai Eu pot să vindec ochii minţii omului. A fost uşor să Mă opresc lângă cel orb din naştere şi să fac minunea zidirii ochilor lui şi să-i pun lui ochi la locul unde era

să aibă el ochi, dar minunea ochilor zidiţi de Mine în mintea şi în inima omului e cu anevoie de dorit şi de crezut şi de primit, căci când am făcut orbului ochi şi i-am înfiinţat la locul lor, scuipând în ţărână şi plămădind ochi pentru cel orb, au aflat iudeii şi s-au îngâmfat împotriva Mea şi a celui vindecat de lipsa ochilor lui, şi iată cât de greu poate omul să se plece spre minunile lui Dumnezeu şi să se facă mai mic ca Dumnezeu pentru slava lui Dumnezeu pe pământ între oameni!

O, fii ai oamenilor, deschideţi-vă ochii duhului şi luaţi de la Mine vedere de sus ca să vedeţi apoi! Ridicaţi-vă inimile spre dreptatea a toate şi deosebiţi lumina de întuneric şi faceţi paşi spre lumină, căci zilele sunt grele, şi nimeni nu vă spune vouă aceasta dintre slujitorii întunericului de pe pământ. Vin Eu pe pământ cuvânt, vin Eu, Domnul, ca să vă vindec de împiedicarea în care vă ţin fiii întunericului, cărora le place să le daţi slavă, iar ei să se hrănească cu ea. Eu vin din cer de la Tatăl şi vin la voi cu învăţătură miloasă ca să vă chem să Mă ascultaţi şi să urmaţi pe drum cu lumină, căci cuvântul Meu este lumina care vă iese în cale ca să vă lucreze mintea şi apoi calea. Veniţi de luaţi lumină, că vin Eu cu ea în calea voastră ca să v-o împart! Umblu tainic pe calea pe care voi călătoriţi şi am cu Mine lumină pentru voi şi tainic stau şi vă grăiesc din ea. Dacă duhul diavolului vrăjmaş Mie şi vouă intră în om şi îl ademeneşte spre el şi-l orbeşte pe om pentru Dumnezeu, o, cum să nu intre şi Domnul în om ca să-l lumineze pe el şi să-i dea vedere pentru cele din cer şi să vadă omul apoi? Iată, este Dumnezeu şi umblă după om ca să-i dea minte, ca să-i dea vedere, numai să vrea omul să caute cu lumina şi cu adevărul cel împotriva minciunii de pe pământ, căci omul este mincinos pentru om, şi om pe om se robeşte spre duhul minciunii, că altfel de lucru nu are minciuna.

O, fii ai oamenilor, căutaţi spre odihna inimilor voastre, că nu aveţi odihnă! Veniţi să vă dau, veniţi spre Dumnezeu! Eu las cuvântul Meu în calea voastră ca să-l auziţi şi ca să-l primiţi şi ca să-l iubiţi, aşa cum el cu iubire caută după voi, că nu duhul cel rău, ci Dumnezeu l-a zidit pe om. Amin.

O, poporul Meu, bogăţie de învăţătură pun pe masa Mea cu tine, iar tu s-o dai şi s-o aşezi în calea oamenilor lumină pentru ei. Acum două mii de ani vindecam pe ici, pe colo pe câte unul neputincios şi-Mi lăsam aşa mărturisirea cea despre Mine între oameni, dar oamenii duhului potrivnic se împotriveau şi Mă ascundeau din calea minţii oamenilor, căci se temeau să nu-şi piardă ei statul şi slava lor. Vai celor cu stat şi cu slavă şi cu avuţii pe pământ! Iată-i, nu pot învia, nu se pot despărţi de această minciună, pe care n-o văd a fi deşertăciune şi alergare după vânt. Când omul nu iubeşte pentru el înţelepciunea cea de sus a vieţii, el iubeşte duhul minciunii şi al deşertăciunii şi-şi hrăneşte cu el viaţa şi stă rob minciunii vieţii şi nu poate fără minciună, bietul de el. Toţi fiii oamenilor, de la regii de peste ei şi până la cei mai mici între oameni, toţi slujesc duhului deşertăciunii vieţii şi nu iau de sus din cer înţelepciune de viaţă.

Mă port cuvânt din cer pe pământ printre fiii oamenilor ca să audă şi ca să vadă ei umbletul Meu după ei. Cel ce are viaţă în El este Cel ce dă viaţă şi vindecare oamenilor, şi nu este El ca şi cei ce n-au putere ca să dea omului viaţă, de vreme ce ei iubesc deşertăciunea vieţii. Cu duh însuspinat prin cuvânt, aşa Mă port după om peste pământ. Merge cuvântul Meu şi se face el strigare după om. Îţi voi da putere multă să Mă porţi, poporul Meu, iar tu să te foloseşti de ea spre slava Mea cu tine, că vreau să atrag pe mulţi spre izvor şi să le dau înţelepciunea Mea lor, spre folosul lor şi al multora apoi, căci precum duhul rău atacă pe oameni din unii în alţii, Eu, Domnul, voiesc din om în om să Mă vestesc Învăţătorul înţelepciunii cea de sus peste paşii şi peste viaţa omului de pe pământ, căci pentru Mine l-am făcut Eu pe om, iar omul a greşit, şi s-a născut atunci duhul diavolului, împotrivitorul Meu şi al omului, iar omul este slab prin greşeală şi se lasă uşor minţit de duhul cel rău, potrivnicul salvării omului.

Eu, Domnul, binecuvintez lucrarea ta cu Mine, popor al cuvântului Meu, călăuzitorul tău de zi cu zi, şi binecuvintez lucrul tău cel pentru pregătirea slavei praznicului Duhului Sfânt. Peste paisprezece zile cobor cu dor între cei ce se vor strânge la izvor ca să petreacă cerul cu ei pe

pământ sărbătoare de Rusalii, aici cu voi, unde Eu cobor cu sfinţii Mei, fiilor, şi Mă împart cuvânt şi har prin cuvânt. Faceţi cerere pentru ca să asculte vremea şi stihiile de duhul sărbătorii de Rusalii şi faceţi iubire între voi mereu, că ea atrage pe Domnul. Iată, mâine este pomenit bisericeşte Ioan, apostolul Meu iubit. Iubirea vă învaţă el pe voi, şi-i dau acum peste voi glas ca să vă dea el har din har, din iubirea lui cea pentru Dumnezeu să vă dea, o, fiilor. Amin.

— O, iubiţi-vă unii pe alţii precum Domnul vă iubeşte şi vă creşte pentru El! Cuvintele dulci sunt cuvintele iubirii şi au în ele duhul smereniei dintre fraţi, iar cuvintele tăioase sunt de pe pământ şi din om, nu sunt din duhul iubirii cea de sus, şi au fiii oamenilor de unde să înveţe pe Dumnezeu şi voia Lui cu ei dacă ei se apleacă să ia şi să înveţe din izvorul de cuvânt al Domnului cu voi. Păziţi poruncile Domnului! Numai cei ce le păzesc pe ele, numai aceia Îl iubesc pe El, iar poruncile Lui nu sunt grele, numai să nu ia omul din sine, căci atunci el greşeşte, ci să ia îndemn din poruncile lui Dumnezeu şi în tot timpul să lucreze el lucrarea lor. Aceasta este ceea ce eu aduc aminte în ajunul zilei mele de pomenire bisericească între fraţi în cer şi pe pământ. Dulce să vă fie graiul, dulce şi inimioara. Atente să vă fie duhul şi grăirea, şi toate să fie ca ale lui Dumnezeu în voi şi între voi! Vă iubesc cu iubirea Domnului şi vă dau din ea şi aşa vă iubesc, căci ceea ce am vă dau, şi fiecare dă ceea ce are în cuibul inimii lui. O, vedeţi cu cine semănaţi prin toate ale voastre lucrări. Aşa a fost învăţătura Domnului în ziua aceasta peste fiii oamenilor. Dacă duhul rău ia faţă în om şi intră în el cu faţa şi cu lucrarea lui, Domnul cum să nu intre în om şi să-l povăţuiască pe om văzându-L omul pe Dumnezeu în om?

Iubiţi-vă unii pe alţii precum Domnul vă iubeşte, fiilor, şi grăiţi-vă unii altora precum Domnul vă grăieşte vouă, ca să fiţi asemenea Lui şi să fiţi mereu, mereu asemenea celor ce L-au iubit şi Îl iubesc pe El în cer şi pe pământ, o, fiilor. Amin.

— O, pace ţie, apostolul Meu iubit, căci iubirea este învăţătura ta, şi ţi-ai alinat dorul tău grăind în mijlocul poporului cuvântului Meu. Amin.

Fiţi blânzi şi smeriţi cu inima, fiilor! Fiţi cu duhul blând! El este pacea voastră şi pacea Mea între voi. Inimă înfrântă şi smerită să aveţi unul spre altul, şi aşa va fi judecat în voi şi între voi duhul lumii, care sălăşluieşte din plin în fiii oamenilor şi între ei, după chipul şi asemănarea stăpânitorului întunericului acestui veac trecător, duhul lumii.

O, pace vouă, fiilor, şi mult duh şi ajutor din cer las peste voi ca să-Mi gătiţi voi marea sărbătoare la izvor, praznicul Duhului Sfânt Mângâietorul cu popor adunat spre bucuria lui Dumnezeu! Eu, Domnul, pun har în voi, har aparte pentru gătirea întâlnirii Mele cu voi şi cu poporul care vine pe cale încă de pe acum cu gândul şi cu dorul, căci cel ce Mă doreşte Eu îi dau şi mai mult, şi aşa Îmi dă şi el.

Fiţi harnici, fiilor, întru toate fiţi aşa, căci Eu, Domnul, am peste voi har şi fac cu el lucrările Mele, căci voi sunteţi aşternutul Meu şi sunteţi mângâierea Mea, fiilor, pe calea dorului Meu după om. Amin, amin, amin.

7/20 mai 2012